

KGB agent i inženjer

Tijekom 1970.ih, Salvatore, koji je nedavno susreo svetog Josemariju, živio je avanturu vrijednu špijunskog romana.

3.12.2020.

Usred Hladnog rata, u palači u Beču sjele su dvije delegacije znanstvenika, jedna iz Sjedinjenih Američkih Država i jedna iz Sovjetskog Saveza. Oko njih diplomati i agenti plaćeni da čuvaju interese svoje političke opcije. Radi se o sastanku UN-ove Međunarodne

agencije za atomsku energiju osnovane 1957.godine.

Tijekom stanke, ruski agent prilazi mladom talijanskom inženjeru i obraća mu se sa “Zalvatore.” Kako je ruski agent znao ime ovog inženjera koji je na sastanku prvi put i nikoga tamo nije poznavao? Vratimo se nekoliko godina unatrag.

Prijateljstvo sa svetim Josemarijom

Salvatore, rođen 1944.godine, bio je profesor Podzemne hidraulike na Fakultetu inženjerstva na Sveučilištu Calabria. Prije nego je postao profesor, radio je u istraživačkom laboratoriju Nacionalnog komiteta za nuklearnu energiju, koji je 1982.godine postao Komitet za nuklearnu energiju i alternativne energije.

Supernumerarij Opusa Dei od 1967.godine, 1970. ženi Francu, i dva

dana nakon vjenčanja pruža im se prilika susresti svetog Josemariju. Nekoliko godina kasnije dobivaju priliku za još jedan susret s njim. Tom je prilikom Salvatoreova žena pitala svetog Josemariju kako se može moliti kada djeca plaču i vrište. Sveti je Josemaria odgovorio da Bogu plač djece zvuči kao glazba svirana na orguljama u katedrali.

Salvatore je pitao svetog Josemariju za savjet kako činiti apostolat u teškom okruženju istraživačkog instituta na sveučilištu koji je u to vrijeme bio teško pogođen ideologijom suprotnom kršćanskoj kulturi. Osnivač Opusa Dei savjetovao mu je da nastoji ne biti „propovjednik“, nego da svjedoči vlastitom radošću što je dijete Božje.

Nekoliko godina kasnije sveti je Josemaria primio Salvatoreovo pismo s vijestima o smrti njegove prve kćeri. Salvatore mu je rekao da

svu svoju bol prikazuje za ono što se tada nazivalo „posebnom nakanom“ Opusa Dei (dobivanje prikladnog pravnog statusa za Opus Dei unutar Crkve), a Osnivač mu je odmah odgovorio napisavši mu pismo.

Prijateljstvo s KGB agentom

Jednog se dana ruski istraživač pojavio u Salvatoreovom uredu, osoba s pristojnim profesionalnim značajkama, ali koja je, prema Salvatoreu, zapravo željela oformiti sovjetsku KGB ćeliju u gradu.

Salvatore se prisjeća: „Odmah sam shvatio da mu je prvi i jedini cilj da svi istraživači u laboratoriju postanu aktivisti CGILa (Talijanske opće konfederacije radnika na koju je strašno utjecala komunistička stranka). Ali ja to nisam htio.“

Svakoga bi jutro otprilike mjesec dana ruski istraživač dolazio u laboratorij s čovjekom kojeg naizgled nije zanimalo znanstveno

raspravljanje i koji je dan provodio čitajući novine. Radilo se o dužnosniku Sovjetske komunističke stranke koji je za zadatak imao pratiti istraživača kako ne bi tražio politički azil.

Salvatore ih je jednog dana obojicu pozvao na ručak. „Hvala Bogu da sam imao priliku s njima razgovarati o nekim kršćanskim temama.“ Ali činilo se da njegove riječi nisu ostavile neki dojam.

Ruski je istraživač, za kojeg je Salvatore mislio da je suradnik KGBa, svakoga dana s njim razgovarao o filozofskim temama vezano za marksizam. Bez obzira na sve, Salvatore i istraživač postali su dobri prijatelji, iako su nakon nekog vremena i istraživač i njegov „čuvar“ nestali.

Salvatore je kasnije postao talijanski predstavnik u UN-ovoj Međunarodnoj agenciji za nuklearnu

energiju za studiju o efektima
černobilske katastrofe na vode. I
ovdje se nanovo vraćamo u bečku
palaču, na sastanak ruskih,
američkih i europskih vodećih
znanstvenika.

Bio je to prvi put da Salvatore
sudjeluje na sastanku ove radne
komisije. Nije poznavao nikoga od
ostalih sudionika. Tako da kada mu
se jedan od prisutnih Rusa obratio
imenom, mladi talijanski inženjer
ostao je iznenađen. „Iz načina kako
me gledao i iz činjenice da me
nazvao imenom, bilo je očito da on
jasno zna tko sam ja. Gledao me
svojim ledeno plavim očima. Mislim
da je nastojao odlučiti ima li još
uvijek prilike da prijeđem na
njegovu stranu. Nakon nekoliko
sekundi pružio mi je ruku, kao da mi
čestita na mom odbijanju. Rukovali
smo se bez riječi i nikada se više
nismo vidjeli.“

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/kgb-agent-
i-inzenjer/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/kgb-agent-i-inzenjer/) (11.08.2025.)